

[Handelsministeren.]

paa nogen Maade at være utro mod gamle liberale Principper, og det kunde saamænd godt have undværet den Agitation, her er Tale om overfor de tre Partier, der gennemfører Forslaget.

Det ærede Medlem spurgte mig, om Industriraadet har taget Stilling til Sagen. Nej, det har det ikke. Dette er ikke et industrielt Spørgsmaal i første Linie, det er et Landbrugsspørgsmaal i første Række.

Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes det saakaldte Ekspertudvalg, som er oprettet i Henhold til Lov, og som bestaar af tre Medlemmer, har stillet sig. Det har stillet sig paa den Maade, at det har afvist et Forslag, som Roedyrkerne stillede, og som gik ud paa, at man skulde sætte Roeprisen i Forhold til Bygprisen med glidende Skala op og ned. Dette Forslag har Ekspertudvalget fraraadet mig at antage, og Ekspertudvalget har sluttet med at anbefale Gennemførelse af et Tilskud paa Fragten baade for Sukkerroer, for Sukkeraffald og for Sukker, ikke blot paa Statsbanerne, men ogsaa paa Privatbanerne. Det er, hvad Ekspertudvalget har raadet Handelsministeren til.

Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg har været inde paa Overvejelser om en Ændring af Raasukkerafgiften. Nej, det har jeg ikke. Jeg tror ikke, den Vej, som det ærede Medlem her taler om, har været farbar, og jeg har ikke beskæftiget mig med den.

Jeg kan i denne Forbindelse paa ny erklære, som jeg erklærede i Gaar, at De danske Sukkerfabrikker ikke har stillet sig saaledes, at der var nogen særlig Grund til at vedtage en Ændring i Toldloven, som det ærede Medlem Hr. Kyed her anviste. De danske Sukkerfabrikker har nemlig, som jeg sagde i Gaar, ikke henvendt sig til Staten, hverken direkte eller indirekte, for at faa Statens Støtte. De danske Sukkerfabrikker har været saaledes stillet og er formentlig saaledes stillet, at de meget vel kunde taale, at Sukkerroearealet gik meget betydelig ned, idet de beherskede Driften og vilde kunne tjene, hvad der var nødvendigt for dem for at forrente deres Kapital ved at importere Sukker. At de ogsaa kan tjene ved at importere Raasukker og raffinere dette, er en Selvfølge, men Fabrikkerne har ikke taget Initiativet til at faa Staten til at yde Tilskud. Men Fabrikkerne har under Forhandling med mig og med Sukkerroedyrkerne indvilliget i at yde det Tilskud, jeg allerede har nævnt.

Det ærede Medlem spurgte mig ogsaa, om Andelssukkerfabrikken i Nykøbing paa

Falster har stillet Krav om Hjælp. Ja, det har Andelssukkerfabrikken i Nykøbing egentlig gjort, idet det Forslag, som Ekspertudvalget har stillet, egentlig er et Forslag, som Nykøbing Sukkerfabriks Folk har stillet. Dér er Forholdet dette, at Dyrkere og Fabrik er et og det samme, i det væsentlige. Dette Forslag gik, som jeg nævnte, ud paa, at Staten skulde træde hjælpende til ved at yde en betydelig Fragtnedsættelse baade paa Roetransport, Roeaffaldstransport og paa Sukkertransport. Hvor meget det vilde blive til kapitaliseret, ved jeg ikke, men det vilde blive til adskillige Hundrede Tusinde Kroner, maaske op mod en Million.

At saadan et Forslag ikke kunne gennemføres, ligger i Sagens Natur. Ulige vilde dette Beløb, som Staten paa denne Maade skulde yde, falde paa de forskellige Egne i Landet, og det vilde være meget vanskeligt at praktisere en saadan Fremgangsmaade, og for Statens Vedkommende vilde der i hvert Fald blive Tale om at yde direkte Tilskud gennem Privatbanerne, som formentlig ikke vilde være i Stand til at taale en Nedgang i deres Fragter.

Det ærede Medlem Hr. Kyed spurgte mig om, hvilken Sagkundskab Ministeriet støttede sig til ved Beregningen over, hvorledes Krisens Forløb vil blive. Jeg kan her sige, at jeg har ikke haft anden Sagkundskab at støtte mig til end den, jeg har kunnet indhente gennem Ekspertudvalgets Beretning, og hvad jeg har kunnet faa at vide gennem Forhandling med Sukkerfabrikkerne. Mit Indtryk er, at ingen vil være i Stand til at sige noget afgørende om, hvor længe Krisen vil vare, om den vil vare eet Aar eller to Aar; om den vil blive forbi med indeværende Kampagneaars Udgang, ved ingen, og derfor kan jeg ikke give det ærede Medlem andet Svar end det, jeg her giver.

Jeg har maattet støtte mig til den Sagkundskab, som har været for Haanden indenfor Landets Grænser, men jeg har læst Beretninger baade fra Sverige og andre Lande om, hvorledes man dér har taget paa Sagen og har set, hvilke Forslag der er stillet, hvilke Udtalelser der er faldet, og ogsaa hvilke Betragtninger man har anstillet for Fremtiden, men de har været meget forskelligartede, og jeg har ikke kunnet faa noget fast Billede ud af det.

For øvrigt kan jeg henvise det ærede Medlem til at stifte Bekendtskab med Resultatet af de Forhandlinger, der for nogen Tid siden fandt Sted i Genève om Sukkerspørgsmaalet. Forholdet er det, at